

Kiertokatsaus

KANSALLISKOMITEAN KOKOUS

Toukokuun 10—14 p:nä pidettiin Chicagossa sosialistipuolueen kansalliskomitean vuotuisen kokous. Puolueemme nykyisen perustuslain mukaan on näillä kokouksilla melkein yhtä suuri merkitys kuin varsinaisella puoluekonventionilla ja kun kansalliskomiteaan kuuluu edustajia kaikista valtioista, niin jo edustajain lukumääräkkin nähden ovat nämä kokoukset varsin vaikuttavia. Kansalliskomitean vuotuisen kokouksen työalakaan ei eroa suuresti kansallisen konventionin työalasta.

Äskettäin pidetty kokous kaikkien siihen osaaottaneitten mielestä oli tulokasellisin, mitä puolueellamme koskaan on ollut. Huomattavana piirteenä oli se, että tuskin minneäänalasta "suuntariltaa" esiintyi koko aikana. Näin ollen jäljellä kokoukselle paljon aikaa varsinaiseen rakentavaan työhön.

Kokouksen huomattavimpien päätöksien joukkoon on laskettava se, että päätettiin muuttaa puolueen nykyinen tiedonantolehti Party Bullder varsinaiseksi sanomalehdeksi. Tällä päätöksellä murrettiin Amerikan sosialistipuolueessa vallitseva ennakkoluulo puolueen omistamaa sanomalehdistöä kohtaan. Jo onkin alka, että saadaan edes yksi alnoa lehti, joka edustaa puolueen yleisiä kantaa tärkeissä kysymyksissä. Se on hyvä askel siihen suuntaan, että koko englanninkielinen sosialistinen sanomalehdistö saadaan puolueen kontrollin alaiseksi sen sijaan että se nyt on milloin minkin yksilön määrättävissä.

Kansalliskomitea myös päätti ryhtyä toimittamaan oman talon hankkimiseksi kansalliskomitean vuotuisen kokouksen puolesta. Puolueemme laaja toiminta, jota edistämässä kansalliskomiteassa on useita eri departementteja lukuisine toimihenkilöineen ehdottomasti kaipaakin oman tuvan.

Coloradoon lakon johdosta hyväksyttiin lausunto, jonka sisältö on varsin tyydyttävä. Siinä löydettiin oikea ilmaisumuoto Amerikan työläisten ajatuksille kapitalistiluokan hyökkäyksen johdosta.

Washingtonin valitossa tapahtuneisiin ristiriitoihin nähden asetettiin sille kannalle, että sinne lähetetään erikoinen komitea järjestämään asiat puolueemme perustuslain ja periaatteiden mukaisesti ja alkaensaamaan sovintoa sellaisen aineisten välillä, jotka tunnustavat luokkatietelun ja alistuvat noudattamaan puolueen päätöksiä. Päätös oli huomattava etenkin siinä suhteessa, että sen kautta tunnustettiin yleispuolueorganien oikeus sekaantua eri valtiollisiin esikäsintäin asioihin, silloin kun on kysymys puolueemme toiminnan eheydestä.

Huomattavia parannuksia propagandatyöhön suunniteltiin. Päätettiin asettaa kansalliskomitean yhteyteen erikoinen propagandakomitea, jonka tehtäväksi jää käyttää kaikkia Amerikan yleisiä tapahtumia propagandatyössä julkaisemalla lentolehtiä päivän tapahtumista ja yleensä pitämään huolta siitä, että puolue koko voimallensa esintyy vaikuttavassa jokapäiväisessä elämässä. Samalla päätettiin erikoisen voimakkaasti ottaa osaa tänä vuonna tapahtuviin kongressinvalitsiin.

Puolueviraston kaikki osastot antamissaan raporteissa osoittivat huomattavaa vilkastumista toiminnassaan ja kokous edelleen kehitti niiden toimintoja. Etenkin kirjallisuuden levittämiseksi annettiin paljon huomiota, erikokoisesti huomauttaen, että

puolueen nimessä julkaistun kirjallisuuden periaatteelliseksi sisällöksi on annettava tarkkaa huolta.

Erikokoisteita asetettiin tutkimaan osuustoiminta-, alkoholi- ja rahakysymystä.

S. S. JÄRJESTÖN TOIMINTAKEITON.

Chicagossa toukokuun 10 p:nä kokoontuneelle sosialistipuolueen kansalliskomitealle jätti suomalaisen järjestön sihteeri kertomuksen järjestöme toiminnasta. Siinä on monta mieltä kiinnittävää tiedonantoa. Kertomuksen mukaan on järjestösamme nykyään 15,525 jäsentä 274 osastossa. Järjestöämme nopea kaavu ilmenee seuraavasta tilastosta:

Vuonna	Jäsenmäärä	Osastoja
1907	2228	133
1908	3560	150
1909	5384	160
1910	7767	173
1911	9193	217
1912	11535	248
1913	12651	260
1914	15525	274

Kahdeksan vuoden aikana on järjestöamme siis kasvanut enemmän kuin viisikertaisesti ja osastojen lukumäärä kohonnut 100 prosentilla. Koko tämän ajan kuluessa ei ole ollut edes tilapäistäkään jäsenmäärän vähentymistä.

Järjestöemme rahallinen tila myöskin osoittaa, että olemme edistyneet huomattavassa määrässä. Viime tilikauden aikana, joka käsittää vähän enemmän kuin yhden vuoden ajan, on maksettu puolueveroina 20,636 dollaria ja suomalaisen agitatorityön hyväksi 10,700 dollaria. Opistoa on kannatettu 8,701 dollarilla, Kuparisaaren lakkolaistalle on annettu, siihen luettuna Työmiehen puolustusrahaa ja lasten lakkorahasto, yli 22,000 dollaria, muihin erikoiskeräyksiin toista tuhatta dollaria.

Mutta nämä numerot yksin eivät lähessään edusta järjestöamme taloudellista toimintaa. Kirjallisuutta on myyty kolmen kustannusyhtiömme välityksellä ainakin 20,000 dollarin edestä, sanomalehtien kokonaisuusmyynti vuoden ajalla nousee lähes sataan tuhanteen dollariin, opiston kokonaismenot ja tulot nousevat ainakin 20,000 dollariin. Mitä sitten on kulutettu kunkin osaston piirissä jäsenten harrastusten pyydäntämiseksi, kuinka suurilla summilla on avustettu osastoissa englanninkielisten tovereiden toimintaa ja yleensä puolueotyötä, — siitä kaikesta ei ole tällä hetkellä saatavissa tarkkoja numeroita, mutta itsestään selvää on, että nämäkin erät edustavat hyvin huomattavia summia. Ei ole liian rohkeata olettaa, että Amerikan suomalaisen työväkän yhden vuoden kuluessa ainakin kolmella sadalla tuhannella dollarilla edistää tämän maan työväenluokan heräämistä luokkatoimintaan. Se on kerrassaan loistava saavutus järjestölle, joka edustaa yhtä pienintä Amerikan kansallisuutta. Jos koko puolueemme panisi liikkeelle yhtä paljon voimaa, niin olisi Amerikassa vallan ensiluokkainen työväenliike.

SOSIALISTIPUOLUEEN KANSALLISKOMITEA UPTON SINCLAIRIN ROMMISTA.

Amerikan sosialistipuolueessakin aika ajottain ilmenee sellaisia ilmiöitä, että suurten tapahtumain aikana se tai tämä yksilö in-

nostukseensa puuakassa omalla vastuullaan ja välttämättä mitään siitä, että ensin neuvottelisi järjestönsä kanssa, panee liikkeelle jotakin hommaa osottaakseen mieltä asialta. Hän tällöin itse vallitsevan mielenosoittamisensa tavat, mutta ei tydydy siihen, että yksin siitä vastaa, vaan haluaa, että puolue sellaisenaan lähtisi kannattamaan hänen hommiaan kokonaisuudessaan. Esimerkiksi lähtisensä nähtiin New Yorkissa kun tunnettu kirjallija Upton Sinclair yhdessä jonkun papin kanssa katsoi parhaaksi tavaksi osoittaa mieltä Coloradon tapahtumain johdosta sen, että asetti surupukun puettuna vartiomaan J. D. Rockefellerin asuntoa, osottaakseen, että edesvästuu nolista hirvelistä tapahtumista lepää tuon yksilön hartioilla. Hommasta sellaisenaan ei tietenkään ole mitään pahaa sanottavaa, — kullakin on mukansa millä tunteensa ilmaisee. Mutta samalla vaadittin sosialistipuoluetta asettumansa sinänsä tukemaan tätä hommaa ja sen kautta hämmentämään itse pääkysymystä, nim. sitä, että nyt ei suinkaan ollut kysymys pelkästään Rockefellerista, vaan koko kapitalistisesta järjestelmästä ja että puolueen tulee määrättyjen toimikuntiensa kautta eikä vaan vain kenen yksilön aloitteesta tahansa, määrittää se tapa, millä mieltä osoitetaan.

Upton Sinclair pappelneen lähetti puolueelle sähkösanoman, vaatiin että samallailla "surumessuja" pantaisiin toimeen ympäri koko maan ja puolueen aloitteesta. Kansalliskomiteamme käsieltettyään asialta, antoi sen johdosta seuraavan julistuksen, jossa se asetti mielestämme aivan oikealle kannalle sekä itse pääkysymykseen kuin myöskin erinäisten yksilöitten hajallisiin yksityshommiin nähden.

"Koska valtiollisiin petolliseen käytön tukemana kapitalistiset kalvostenomistajat ovat harjoittaneet mitä pelkurimaisinta julmuutta kalvostyöläisiä kohtaan Coloradossa, julmuuksia, jotka vaativat tämän maan kansan jyrkkintä pahekaamista, ja koska nämä hirvittävät valnot eivät ole erityisesti jonkun valtion kapitalistiryhmän aiheuden seurauksia, vaan ovat nykyisen kapitalistisen teollisuujärjestelmän inhoittavia ja kuuheita hedelmiä, nykytässä kapitalistisessa järjestelmässä, jossa yksilöt johtavat yksityisvoitokseen kansan laajoja luonnontuotteita, luonnollista ja välttämättömää seurauksia, ja koska käskiset kapitalistit sorroasta johtuneet äkilliset nousut West Virginiassa, Michiganissa, Californiassa ja Coloradossa ovat kapitalistisen järjestelmän perusluonteesta johtuvia seurauksia ja voivat uudistua tulevaisuudessa (ihmeämmin ja julmempina kuin ent'yyhdessä rikkakaisen ja vallan keskittyydessä yhä harvempain käelän, ja koska katkerimmat paheksomiset ja vihamieliset mielenosotukset yksityisiä kapitalisteja vastaan, niin myllissä kuin saatanevatkkaan olla, vain hämmentäyksiä todellista kysymystä ja kohdistavat yleisön huomion muutamain yksilöihin, eikä itse kapitalistisen järjestelmän huutavien epäkohtien, ja koska ei mikään tällä hetkellä tekisi suurempaa palvelusta kapitalistiluokan taantuma-kapitalistimille voimille kuin kysymyksen kärjen hämmentäminen väkivaltaisilla mielenosotuksilla yksilöitä vastaan, joka vain antaisi viranomaisille kaikilla maassa tekoisyyden ryhtyä jyrkkien toimenpiteiden ja siten yhä valkeuttalais joukkojen kasvatus- ja järjestämistyötä tämän järjestelmän kumoamiseksi kansallisesti ja laillisesti; niin sentähden sosialistipuolueen kansalliskomitea varottaa puolueen jäsenistöä antaamasta johdettavaksi sellaisiin mielenosotuksisiin, joita kapitalistien kätyrit voivat helposti käyttää hyväkseen mitä taantu-

muksellisimmalla seurauksella, koko liikkeenme häistättämiseksi."

"Me kehoitamme osastoja ja jäseniä kaikilla ja koko työväenluokkaa paljastamaan nämä sorron hirmuiset tapahtumat Coloradossa ja muualla kapitalistien paheitten puun kirottuna hedelmänä.

Me kehoitamme työväenluokkaa tykkäänä katkaisemaan tuhoisjan liittionsa kapitalistiluokan kanssa, joka on johtanut työlläisiä kuin lampaita teurastamolle, aina uhrauten tavallisen kansan edut Amerikan plutokratian koskaan täyttymättömille vaatimuksille.

Sosialistipuolue kehottaa työväenluokkaa viastui oppimaan tämän yhden, Coloradon hirmujen antaman läksyn, että kapitalismi — ei yksityiset kapitalistit — on kukistettava, ja että koko tavallinen kansan suuri armeija tässä maassa yhdistyy poliittisesti yhdeksi lujaksi rintamaksi yhteistä vihollistaan vastaan. Jos tavallinen kansa edelleenkin kannattaa kapitalistien poliittisia puolueita, republikaanista, demokraattista ja progressiivista, niin heidän täytyy kokea sitä sortoa ja julmuutta mitä näitten puolueitten plutokratit herrat suunnittelevat harjoitettavaksi.

Sentähden me kehoitamme puolueen jäsenistöä ja valistuneita työlläisiä ryhtymään agitatorien- ja kasvatustyöhön koko vääriä kapitalistijärjestelmää vastaan ja selsoamaan lujana ja jyrkillisen ja rakentavan sekä yhteiskunnallisen, että poliittisen ohjelman puolesta yhteiskunnan uudelleen järjestämiseksi lahoavan ja taantuvan kapitalistisen sivistyksen hajottavien ja anarkististen voimien keskellä."

Nämä ponsilauseet lähetettiin maan kaikille työväenlehdille julalstavaksi.

SILMÄT AUKENEVAT

Samalla aikaa kun jotkut suomalaiset toverimme, tuntematta asiain todellista tilaa ja luoden itselleen käsityksiä Amerikan työväenliikkeestä vain joittenkin kamariteerain mukaan, liikuttavalla ennellemme sitkeydellä roikkuvat kiinni sinä tuossa, että niin annottu Industrial Workers of the World on jotakin vakavaa työväenliikettä, joka ansaitsee meidän taikin kunnioituksemme ja kannatuksemme, — tapahtuu itse tuon liiton toimivimpien aineksien keukudessaan humalasta selviytymistä. Aletaan sielläkin ymmärtää, että koko tuo suurella metelillä ympäröity ja yllarvoitu "liike" onkin vaan tyhjä kuori, jossa ei ole mitään työväenliikkeelle otollista ja hyödyllistä. Seuraava ote I. W. W.-liiton omaasta äänenkannattajasta "Solidaritystä" julkaisutakoon tässä. Se on todellaakin murhaavaa arvostelua ja sitä murhaavaampaa kun se on lähtenyt liiton omaista leiristä.

"Jos I. W. W. koskaan aikoo järjestää Amerikan työväenluokan, niin meidän täytyy perinpohjin muuttaa suhtautumismme työväenliikkeeseen ja täydellisesti muuttaa menettelytapamme. Tällä hetkellä esittämme työväenliikkeessä samanlaisia osaa kuin kuolemanhypyn suorittaja josakin sirkuksessa. Me suoritamme hermoja kiihottavaa sensaationkappaleen. Me vedämme joukot puolellemme. Me annamme heille hermoisikäkyksiä, suoritamme ihmeellisiä sirkushyppyjä ihmettelevän yleisön edessä ja siten lähettämme yleisön kotiin kärsimättömästi odottamaan seuraavaa sensaationumeroa. Mitä tulee industrialistien unionien soveltuttamiseen Amerikan työlläisen jokapäiväiseen elämään, niin sinä, tunnustakamme, olemme surkeasti epäonnistuneet. Työläisjoukko ei odotakaan puhujiltamme ja organiseeraajiltamme mitään

muuta kuin pöyristyttävää sirkustemppeja ja jos puhujamme alkavat säilyttää asemansa, niin tulee heidän suorittaa sellaisia temppeja tahi polttaa näyttämöitä. Pelkästään agitationityö on maailman helpoin tehtävä. Lapsikin pystyy asettumaan tehtaan porttien eteen ja vakuuttamaan tehtaan orjille, että heillä on syytä kapinointiin. Kapitalismi auttaa heitä tässä suhteessa. Puhuja ilkkuvasti puhuu työläisten kurjasta asemasta, hän avaa selkoselälleen tunteitten valtakadun ovet ja katso, seuraavalla hetkellä on puhujasta tullut kuulupa lakonjohtaja. Hän vetoaa joukon tunteisiin, kiihottaa sitä uskonnolliseen vimmaan — hotkeksi — ja hän tietää hyvin, että jos hän antaa tunteitten kylmätä vähäkskään aikaa, niin yllatetty soldaarisuus häviää ja miehet ryömiävät takasin tehtaaseen. Ota lakonjohtaja pois lakkolaitten keskuudesta ja lakko hajoaa kuin tuhka tuuleen, ellei osakaahan lakkolaisista ole edeltäväksiin järjestetty. Jos lakonjohtaja vangitaan, niin joukko pysyy lujana kunnes joku toinen astuu tilalle. Uuden johtajan ei tarvitse tuntea paikkakunnallisia oloja onnistuakseen. Hänen ei tarvitse tehdä muuta kuin voimakkaasti puhua poliisin mielivaltaa ja julmuutta vastaan. On kerrassaan hämmästyttävää, kuinka helposti joukon innostus jälleen herää, jos poliisi antaa aihetta uusien tunnellmauksien sen raakuutta vastaan.

Joukon ollessa kiihottuneisuuden tilassa on erittäin helppo saada uusia "jäseniä" järjestöömme. Monet näistä "jäsenistä" yhä helposti yhtyisivät pelastusarmeijaan, edellyttäen, että pelastusarmeijalla olisi riittävästi älyä käyttää hyväkseen niitä helpohintaisia aseita, joita me pakotamme puhujamme käyttämään. Ei ole mikään vaikea tehtävä saada ilkkeelle orjajoukko, joka saa palkkaa \$1.62 päivältä. Kuirka usein kuulemmekaan lukutuvissamme seuraavantapaista keskustelua: "Piru vieköön, tämä kaupunki on ihan ruollut. Eiköst", polat, aleta jotakin oikein repäisevää?" Mitä me todellisuudessa tarvitsemme, on vähemmän sensaationimäisiä tempejä ja enemmän vakavaa järjestymistyötä. Me tarvitsemme organiseraajia, jotka pystyvät työhön ja tarvitsemme jäsenistöä, joka sallii heidän tehdä työtä kuljettamatta torvisoitokuntaa matkassaan. Jos oisimme pitäneet Lawrenceissa lakon jälkeen yhtä monta organiseraajaa kuin lakon aikana, niin meillä nyt olisi sellä järjestö, joka pystyisi tekemään työtä ilman porvarisnomahteihin reklaamia. Akronissa oli sama juttu. Jäsenemme vaativat sensaationtemppeja ja Hayward lähetettiin sinne. Hän hyvin täytti teatteriohjelman, mutta kun lakko oli ohi, hän lähti jonnekin muualle suorittamaan hermoja järkyttävää temppejaan ja Akronilla ei jätetty ketään, joka rakentaisi järjestön..."

Jos näin murhaava arvostelu tulisi jonkun meidän sanomalehtemme omalta taholta, niin I. W. W.-liittoon rakastuneet toverimme tietenkin nostaisivat kauhean huudon sellisten että taas parjataan asiantomasti. Mutta jokainen, joka vähänkin tuntee näitä asioita käytännössä, tietää, että jokainen sana edellä olevassa arvostelussa on totta ja onhan sitä samaa sanottu jo ennen. Uutta tässä on vaan se, että I. W. W.-liittolaiset itse aikavat sen huomata. Heillä on vielä olevinaan se tulo, että liitto voi polttaa nämä epäkohdat ja asettaa vakavaan työhön. Mutta tuskinpa he enää sitäkään uskovat. Silloin heidän pitäisi suuressa määrin

turvautua samoihin "hitaisiin" menetelytapoihin, mitä entiset järjestöt käyttänsä pakosta käyttävät. Falaisivat takaisin sinne mistä ovat lähteneet, alnoastaan huomataksaan, että sillä asti on entinen järjestymisen kulkenut pitkälle eteenpäin ja "Industrialisten" vain metakoldessa ovat unionit vieneet industrialistisen unionismin monta askelta eteenpäin.

SOSIALISTEJA ERI MAITTEN PARLIAMENTTEISSA.

Eri maitten parlamenteissa oli vuoteen 1914 mennessä 723 sosialistia, tehden 12,9 prosenttia kaikista edustajista. — Vuonna 1904 oli 265, tehden 5,64 prosenttia.

Vuoteen 1914 mennessä oli sosialisteja

parlamentissa seuraavasti:			
Argentina	1904	7	120
Belgia	1874	49	156
Bulgaria	1903	22	275
Englantia	1894	41	670
Espanja	1910	1	406
Hollanti	1897	13	100
Italia	1892	63	508
Itävalta	1901	88	616
Luxemburg	10	53
Norja	1903	24	123
Portugali	1911	1	164
Ranska	1885	76	684
Ruotsi	1896	66	230
Saksa	1867	111	397
Serbia	1906	2	160
Suomi	1904	90	200
Sveitsi	1892	17	189
Tanska	1884	32	114
Uruguay	1911	1	69
Venäjä	1906	17	442
Yhteensä	728	5223	13,19

Vuonna 1904 oli sosialisteja samojen maitten parlamenteissa:

	Ensim. sos. valittu v.	Sos. edust.	Kaikk. sos.	Pros.
Argentina	1	120	0,80
Belgia	30	166	18,07
Bulgaria	2	275	0,83
Englantia	8	670	1,18
Espanja	404
Hollanti	7	100	7,00
Italia	28	508	5,65
Itävalta	10	425	2,29
Luxemburg	5	48	10,42
Norja	4	117	3,42
Portugali	148
Ranska	48	687	8,19
Ruotsi	4	230	1,81
Saksa	81	397	20,38
Serbia	160
Suomi	1	200	0,50
Sveitsi	6	145	4,19
Tanska	16	114	14,04
Uruguay
Venäjä
Yhteensä	265	4671	5,64	

Kuten ylläolevista tilastoista selviää, on sosialistien edustajain lukumäärä eri maitten parlamenteissa noussut vuodesta 1904 264:stä 728:aan eli sija neljällä sadalla kurdellakymmenellä kolmella.

Tämän vuoden aikana on tämä edustajamäärä ehtinyt jo kohota taas suuremmissell. Ruotsissa, Ranskassa ym. käkettään suuritetuissa parlamenttivaaleissa on sosialistien edustajain määrä noussut kymmenellä. Yhä kaavava loistavassa määrässä sosialistien voima kaikilla, eikä lukkaa kaavamasta, vaan vallottaa yllivaltaisesti koko maailman.